

Tíz nap Angliában

ptdemeter, 2015. augusztus 27.

Frey Anna, Gyulai Blanka, Réti Lídia és Tóth Zita 7. osztályos tanulónk élménybeszámolója

Szeretteinknél elkészítve elindultunk Anglia csodaszigete felé. Utunkon bejártuk Brüsszelt és Calais-t is. A calais-i városnézés után egy motelben szálltunk meg, majd vasárnap komppal mentünk tovább Doverbe. Utána Canterbury és Stonehenge következett. A katedrális üvegablakai és Stonehenge hatalmas kőoszlopai csak úgy szikráztak a napfényben. Majd tovább indultunk úticélunk, Barnstaple felé.

A vendéglátó családok a Tesco parkolójában vártak ránk. Ekkor szétválasztottak a csapat: kettes, háromas csoportokban mentünk haza családjainkhoz. Meleg vacsorával és vetett ágygal várakoztunk minket.

Pénteken tuti reggelit kaptunk: gabonapelyhet és pirított ostot. Délután egy vicces bácsi, Tim körbevezetett minket a belvárosban. Miközben fejeinkbe vésték a város történetét. Délután a SOL nyelviskola épületében fejlesztettük nyelvtudásunkat. Kedves tanáraink Kirsty, Josie és Catherine voltak. Sokat beszélgettünk és szerepjátékokat játszottunk. Kipróbáltuk, milyen Artúr király udvarában élni. Este a pólószülinnappal vacsoráztunk és beszélgettünk.

Szombaton Tintagelbe kirándultunk, megtekintettük Arthur király várát. (Nem akarjuk leleplezni a poént, de Artúr sohasem élt ott, khm.. Sajnáljuk, de az igazság kegyetlen. De a gyönyörű látvány kárpótolta a szívünkben keletkezett sértegetést.)

A vasárnapot mindenki a családjal töltötte. Néhányan vásároltak, mások pedig a tengerparton felfrödtek és napoztak. A víz hideg volt, de a mosás elvonta a figyelmünket a fagyott lábunkról.

Hétfőn reggel óráink voltak. A tanárok most is sok érdekességgel készültek: beszéltek a természeti katasztrófákról és a kirándulásainkról. Délután a bátrak Woolacombe-n a felfrödtek az Atlanti-óceánban, Ilfracombe-ban pedig megnéztünk egy extravagáns szobrot, a Verity-t.

Kedden meglátogattuk az árvaízzel szült város, Lynmouth-t. Itt hatalmas hullámok csaptak a partra; néhányan térdig, ketten derékig vizesek lettek. (Megállították, hogy tényleg szó van a víz.) Délután ismét óráink voltak. Az egyik foglalkozás keretében charity (jótékonyági) üzletben vásároltunk egy font értékben.

Szerdán egész napos kirándulásra mentünk Torquay-ba, Agatha Christie szülővárosába. Itt felültünk egy olyan óriáskerékre, amilyen a Sziget fesztiválon is szokott lenni. Különleges élmény volt az élénk tóparti Atlanti-óceánt és az öböl menti kisvárosokat látni a magasból. Innen átkompoztunk Brixham-be, ahol megtekintettük Sir Francis Drake, kalózból lett lord hajójának múzeumát.

Csütörtökön délelőtt az óráinkon történelmet tanultunk: Sir John Heathcoat Amory családjának történetével ismerkedtünk meg, hogy a délutánt a gyönyörű kastélyában, Knightshayes-ben és annak parkjában élvezzük. Néhányan legurultunk a domboldalról. Akert elragadó volt, napokig ellettünk volna benne.

Pénteken volt a NAGY nap. Délelőtt csapatokban kérdeztük a helyi embereket egy megadott témáról, melyről készítettük a kérdőívet. Délután minden csapat megtartotta prezentációját. Utána ünnepélyes eredményhirdetés következett. A hét folyamán JOURNAL-t, újságot kellett minden diáknak készíteni. A nyelviskola elkönyveltette és újságot fordított a napokra lebontott kommunikációs és ismeretbővíti feladatokat. Ezek egyrészt a kirándulások helyszíneihez kapcsolódtak, másrészt a családokat kellett megkérdeznünk szokásaikról, élményeiről egy-egy témában. Három csoportban tanultunk, mindhárom csoportból egy-egy győztest hirdettek a SOL-os tanárok. Ezután mindnyájan megkaptuk a tanfolyam elvégzését igazoló oklevelet.

Szombaton kora reggel búcsút vettünk vendéglátóinktól, mert indultunk Londonba. Londonban a Trafalgar térről egészen a Tower hídig sétáltunk kisebb-nagyobb pihenőkkel, miközben kameráinkat és telefonjainkat kattintgattuk a rengeteg híres épület és helyszín láttán. Látnunk szinte érdig elköpött, mire a buszhoz értünk. Itt elbúcsúztunk Blankától és családjától, mert kedden néhány napot maradtak a brit fővárosban. Fáradtan ültünk fel a buszra, indultunk Doverbe, a komphoz. Késő este keltünk át a La Manche-csatornán.

Vasárnap kisebb pihenőkkel átszáguldottunk Nyugat-Európán, és kicsivel éjfél előtt szüleink ölelése karjaiban landoltunk.

Nagyon klasszul éreztük magunkat. Sokat fejlődött az angolunk. Rengeteget tanultunk az angol kultúráról, megköszöntünk egy csomó angol kaját. Jó érzés volt, hogy más nyelven is meg tudtuk értetni magunkat, és idegenek beszélgetésébe belehallgatva értettük azt.

Köszönjük szépen Bea nének, hogy megszervezte ezt a **felejthetetlen utat.** :-)

Az iskolai alapítványnak köszönjük, hogy jelentős összeggel támogatta utazásunkat.